

Materiały do pobrania dla dzieci 5-letnich

1. Słuchanie i nauka piosenki „U dziadka Lulka na wsi”

<https://www.youtube.com/watch?v=U6q-jMyqn8Q>

2. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Uparty kogut”.

- Wyjaśnienie znaczenia słowa uparty.

Rodzic pyta:

- Kogo nazywamy upartym?
- Czy zwierzęta też mogą być uparte?
- Czy znasz takie zwierzęta?

- Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Uparty kogut”.

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona. – Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata. Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem supermamą.– Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem. Samochód wjechał na podwórko. Ada i Olek pierwsi przywitani się z cicią i wujkiem i natychmiast zaczęli się rozglądać za zwierzętami.– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szczeniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się więc na spacer po podwórku.– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gąsięta, kaczki i kacząta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę”

Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.– To koźlątko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.– Prześliczny maluszek – stwierdziła z podziwem mama. Koźlątko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Ob-gdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony. – Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama. – Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata. Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.– Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu – powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco. Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok.– Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.– Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy.– Dam sobie radę. – Mama bohaterko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra. – Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu. No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie. Ada unikała pszczoł od czasu, gdy minionego lata została

uważona w stopę. Woląta przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądają i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furki prowadzącej do sadu, musiałyby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Woląta tego uniknąć. Postanowiła przechytryć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot. Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.– Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.– To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama. Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

•Rozmowa na temat opowiadania.

–Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?

–Z kim bawił się Olek?

–Co robiła Ada?

–Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?

–Czym zajęli się tata z wujkiem?

–Jak mama przechytryła koguta?

Czy jej się to naprawdę udało?

3. Zabawa Jakie jest zwierzę?

Jaki (jaka) jest...? – podając nazwę zwierzęcia, a dzieci wymyślają określenia. Np

Jaka jest kura? (mała, głośna...)

Jaki jest kogut? (szybki, głośny...)

Jaka jest kaczka? (spokojna, powolna...)

Jaka jest krowa? (duża, łagodna, spokojna...)

Jaki jest koń? (duży, szybki, groźny...)

•Układanie zdań na temat zwierząt z wiejskiego podwórka.

Zdjęcia/obrazki zwierząt. Zabawę rozpoczyna rodzic, wypowiadając pierwsze zdanie. Np. Po podwórku kroczy kaczka, a za nią żółte kaczuszki. Następne zdania układają dzieci.

4. Karty pracy, cz. 4, s. 4–5.

Nazywanie zwierząt, które grupa Ady zobaczyła na wsi w gospodarstwie agroturystycznym. Odszukiwanie zwierząt znajdujących się w pętlach na dużym obrazku.

5. Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 68.

• Określanie, co przedstawia obrazek. Podawanie pierwszej głoski z jego nazwy. • Rysowanie po śladach rysunków. • Podawanie głosek, jakimi rozpoczynają się słowo żubr i nazwy rysunków. • Zaznaczanie liter ż, Ż w wyrazach.

6. Naśladowanie głosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Otaczanie zieloną pętlą zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą tych, które mają cztery nogi. Nazywanie zwierząt, które są w jednej pętli, i tych, które są w drugiej pętli. Rysowanie kotków według wzoru. Kolorowanie drugiego kotka, licząc od lewej strony. • Podział na sylaby nazw zwierząt z wiejskiego podwórka.

7. Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej „Podwórkowa awantura”.

Kura gdacze, kaczka kwacze –goni kurę mokrą raczej.

Gęś też syczy, kogut pieje. Gwałtu! Rety! Co się dzieje?

Ryczy krowa, świnia kwiczy, a indyk się rozindyczył.

Kot mysz goni, głośno miauczy.– Dość awantur! Już wystarczy!

Tak pies Burek głośno szczeka i już słysząc go z daleka.

Koza meczy:mee, mee, mee...– Czego psisko mądrzy się?

Dla ochłody – wiadro wody poleją na głowy, brody!

Wyszły z mody awantury!A sio, gęsi, a sio, kury!

–Powiedziała, co wiedziała,białą brodą pokiwała,pochyliła nisko rogi.

– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!Awantura się skończyła, bo ta koza groźna była.

Rodzic wyjaśnia niezrozumiałe zwroty, a następnie pyta:

–Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?

–Jakie zwierzę próbowało je uspokoić?

- W jaki sposób to zrobiło?

8. Opowieść ruchowa przy muzyce – Wycieczka na wieś.

Odtwarzacz CD, nagranie wesołej melodii.

Nadeszła wiosna. Na wsi jest zielono i radośnie. (Dziecko maszeruje w rytmie wybranego przez niego nagrania wesołej melodii). Odwiedzamy wiejską zagrodę. Straszny tutaj gwar. Widać domowe zwierzęta: owce, krowy, świnie, kaczki, gęsi, kury, indyki. (Rodzic wymienia nazwy gatunków zwierząt, dzieci naśladują ich charakterystyczne głosy).Patrzcie, przyfrunęły bociany. Wysoko na dachu domu mają swoje gniazdo. (Dziecko robi daszek nad oczami, spoglądają w górę. Następnie w rytmie klaskania porusza się naśladując charakterystyczne ruchy i klekot bociana).Za płotem gospodarstwa widać pole. Rośnie na nim zboże. Zamieniamy się w trawy i kłosa zbóż. (Dziecko przechodzi do przysiadu. Na hasło: Rośniemy, dziecko powoli wstaje).Na łące pojawiają się zające. Małe zajączki chcą się bawić. Chowają się w trawie. Widać ich duże uszy(– dziecko naśladuje ruchy zajączków. Ponownie słysząc nagranie wesołej melodii). W ogrodach kwitną piękne kwiaty, ich kielichy otwierają się do słońca. (Unosi ręce w górę, naśladuje otwierające się do słońca kielichy kwiatów). Za domem jest sad. Przez chwilę odpoczniemy w cieniu drzew, słuchając świergotu ptaków. (Dziecko kładzie się na plecach. Umieszcza ręce na przeponie i miarowo oddycha).

9. Długi, krótki – ćwiczenia w mierzeniu długości

Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.

Mały dywan. Każde dziecko i rodzic mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palce jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno licząc.–Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

–Czy wasze stopy są jednakowej długości?

–Z czym jest związana długość waszych kroków? (Ze wzrostem).

•Pokaz linijki, miarki krawieckiej. Mierzenie linijką długość małego dywanu.

10. •Karta pracy, cz. 4, s. 7.

Olek i Ada zastanawiają się, która tasiemka jest dłuższa. Zastanówcie się, jak to sprawdzić. Kolorowanie tasiemek. Kończenie rysowania kurcząt według wzoru. Kolorowanie trzeciego kurczęcia, licząc od prawej strony.

11. Karta pracy, cz. 4, s. 8.

Kolorowanie tak samo puzzli ze zdjęciami dorosłych zwierząt i ich dzieci. Nazywanie mam i ich dzieci. Czytanie całościowe nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Naklejanie ich zdjęć w odpowiednich miejscach.

12. Zapoznanie z wybranymi popularnymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnienie ich znaczenia.

Gdyby kózka nie skakała, toby nóżki nie złamała.

Zapomniał wół, jak cielęciem był.

Koń ma cztery nogi i tak się potyka.

Pasuje jak wół do karety.

Nie kupuj kota w worku.

Rytmizowanie wybranego przysłowia; ilustrowanie go ruchem według pomysłów dzieci.

13. Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – Głosy zwierząt.

Dziecko biega po pokoju, gdy rodzic wymienia nazwę zwierzęcia, zatrzymuje się i naśladuje jego głos.

14. •Karta pracy, cz. 4, s. 9.

Oglądanie obrazka, odszukiwanie na nim śladów zwierząt. Łączenie obrazków zwierząt z ich śladami. Czytanie z rodzicem (lub samodzielnie) nazw zwierząt. Naklejanie zdjęć zwierząt w odpowiednich miejscach.

15. Karta pracy, cz. 4, s. 9.

Oglądanie obrazka, odszukiwanie na nim śladów zwierząt. Łączenie obrazków zwierząt z ich śladami. Czytanie z nauczycielem (lub samodzielnie) nazw zwierząt. Naklejanie zdjęć zwierząt w odpowiednich miejscach.

16. Zabawa rozwijająca poczucie rytmu – Zagadki.

Dziecko słucha zagadek Bożeny Formy, które recytuje rodzic. Powtarzają kilka razy za rodzicem kolejne wersy wybranej zagadki w nadanym przez rodzica rytmie. Rodzic recytuje zagadki, dziecko rytmicznie wykonuje ustalone gesty. Dziecko recytuje, równocześnie wykonując ustalone gesty:

Lubi głośno gdakać, naprzemiennie klaszcze, uderza w swoje kolana

kiedy zniesie jajko.

,Každy wie, że jest stałą kurnika mieszkanką. (kura)

Zakręcony ogonek, wykonują naprzemiennie cztery uderzenia dłońmi

śmieszny ryjek ma o podłogę, cztery razy klaszczą

Chrum, chrum – głośno woła
–kto jedzenie da?” (świnka)

Na przykład łaciate,
w oborze mieszkają.
Pasa się na łąkach,
zdrowe mleko dają.
(krowy)

przechodzą do pozycji stojącej,
wykonują cztery uderzenia o kolana,
wykonują obrót wokół siebie,
wykonują cztery klaśnięcia,

Nie pieje, nie gdacze,
tylko głośno kwacze.

maszerują w miejscu,

Po stawie pływa.

wykonują ruchy naśladujące pływanie,

Jak się nazywa? (kaczka)

Grzebień ma na głowie,

przechodzą do siadu na piętach, wykonują
naprzemienne uderzenie:

swoim głośnym pianiem
wczesnym rankiem

raz w swoje kolana, następnie o podłogę wszystkich

budzi na śniadanie. (kogut)

17. Zwierzęta z wiejskiego podwórka – malowanie farbami na porowatym podłożu

Przyklejanie na kartkach pogniecionych białych serwetek, wypełnianie nimi całej powierzchni kartki. • Malowanie farbami plakatowymi na tak przygotowanej fakturze zwierząt wybranych przez dzieci. • Malowanie tła farbą w jasnym kolorze. • Wykonywanie prac przez dzieci. Nazywanie przedstawionych na nich zwierząt. Wypowiedzi autorów, dlaczego właśnie te zwierzęta znalazły się na ich obrazku.

18. Zabawa pobudzająco-hamująca – Koniki.

Dziecko maszeruje w określonym kierunku, w rytmie nagrania wesołej melodii. Kiedy usłyszy klaskanie, zaczyna zgodnie z jego rytmem poruszać się po okręgu – naśladuje koniki. Reaguje na ustalone hasła: –W tył zwrot – porusza się w przeciwnym kierunku, –Wierzgamy kopytkami – zatrzymuje się, jedną nogą wykonują ruchy podobne do wierzgania, –Stop! – zatrzymuje się i recytuje tekst, równocześnie wykonując odpowiednie ruchy (powtarza go dwa razy): ręka, ręka – prawą dłonią dotyka lewego ramienia, lewą dłonią dotyka prawego ramienia, noga, noga – uderzają w prawą rękę, w prawe udo, lewą ręką w lewe udo, raz, dwa, trzy, raz, dwa, trzy – miarowo klaszcze: raz z lewej, raz z prawej strony. • Dopowiadanie skojarzeń. Rodzic mówi nazwę zwierzęcia, a dziecko dopowiada kojarzące się z nim słowo (z wierszy, bajek, opowiadań) np.

kaczka – dziwaczka kaczątko – brzydkie koza (kozucha) – kłamczucha kot
– Filemon kurka – Czubatka •

Kolorowanka wodna- „ Kura i kurczątko”

19. Rozmowa na temat wiosennych prac na wsi.

•Karta pracy, cz. 4, s. 10.

Oglądanie strony gazety ze zdjęciami przedstawiającymi prace na wsi. Określanie, co to za prace. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedną łopatę więcej niż w poprzednim. Pole .

Na polach rozpoczęły się prace: orka, bronowanie kultywatorami gleby oraz jej wałowanie, a następnie siew i sadzenie roślin.

–Dawniej nie było traktorów. Co wykorzystywano do prac polowych?–Co robią ludzie w ogródkach? Co jest im potrzebne do pracy?

Sad

W sadzie wiosną (w marcu) właściciele przycinają gałęzie drzew i krzewów, opryskują drzewa, bielą wapnem ich pnie.

–Dlaczego są wykonywane takie prace?

Zwierzęta wiejskie

Rolnicy przez cały rok codziennie muszą dbać o zwierzęta. Np. krowy muszą być dojone kilka razy dziennie.

–Czy praca rolnika jest łatwa

Oglądanie obrazków narzędzi ogrodniczych. Dzieci oglądają obrazki narzędzi ogrodniczych: grabi, wideł, łopaty, motyki, sekatora, konewki. Dzielą ich nazwy na sylaby .(Nie dzielimy na głoski nazw: konewka, widły, grabie). Określają, do czego służą kolejne narzędzia.

20. •Karta pracy, cz. 4, s. 11.

Rysowanie narzędzi ogrodniczych po śladach. Czytanie z N. lub samodzielnie ich nazw. Łączenie rysunków z nazwami. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedno grabie mniej niż w poprzednim.

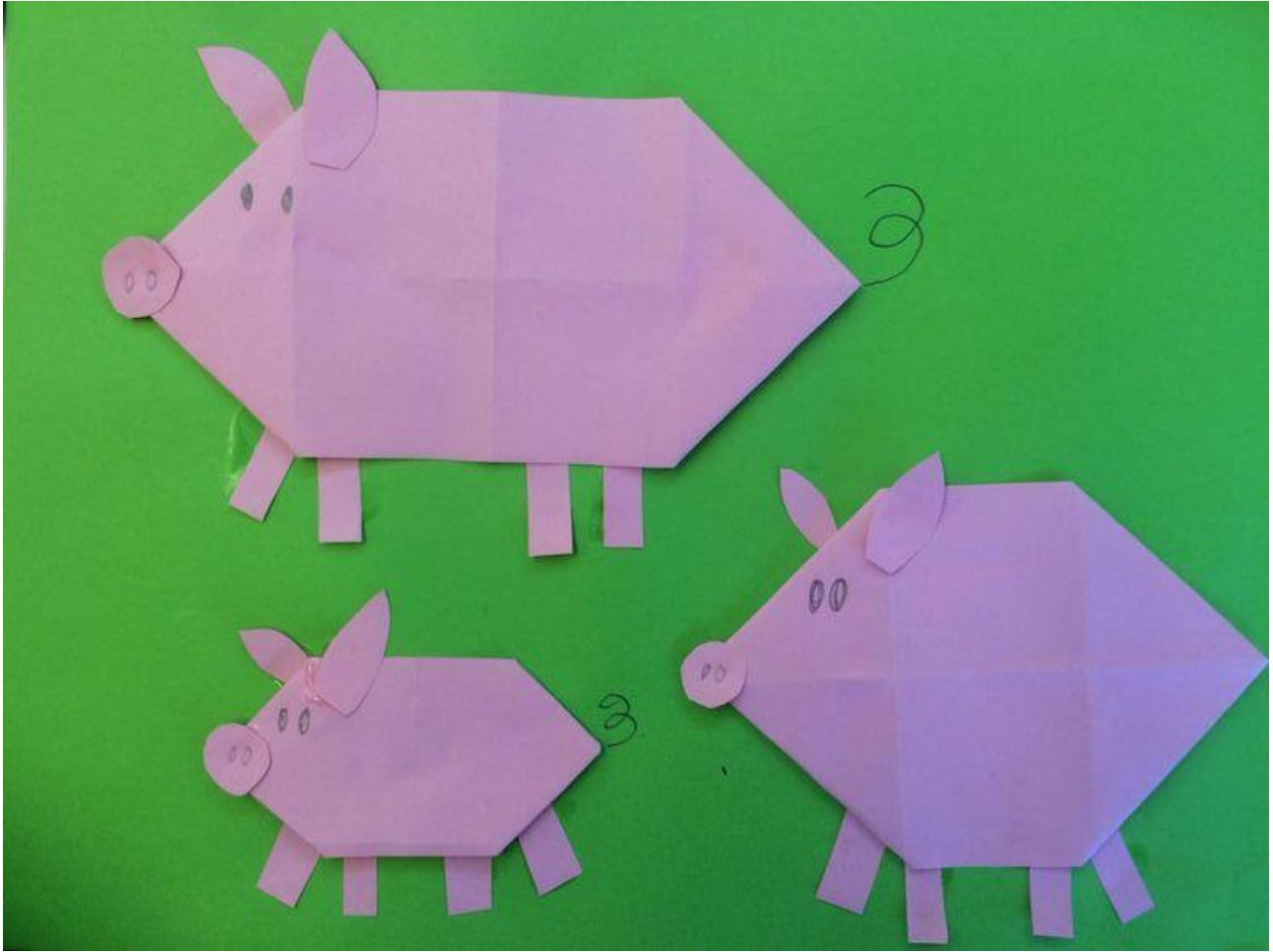
21. Zabawa metodą opowieści ruchowej – W ogrodzie.

Dzieci wybrały się do ogrodu na zaproszenie ogrodnika Macieja. Witają się z ogrodnikiem (rodzicem)i rozpoczynają oglądanie ogrodu. Dzieci:Wąchają kwiatki,(wykonują przysiad, skłon głowy w przód i głęboki wdech nosem, a wydech – ustami,)biegają po alejkach,(wyciągają ramiona w bok,naśladując motyle. Rytmicznie podnoszą je i opuszczają.) Ogródnik Maciej prosi dzieci o pomoc przy sadzeniu. Dzieci:Sadzą rośliny,(wykonują siad klęczny, naśladują czynności: kopania, sadzenia, przysypywania roślin ziemią, myją ręce po pracy,stają w rozkroku, wykonują lekki skłon tułowia w przód, pocierają dłońmi o siebie)

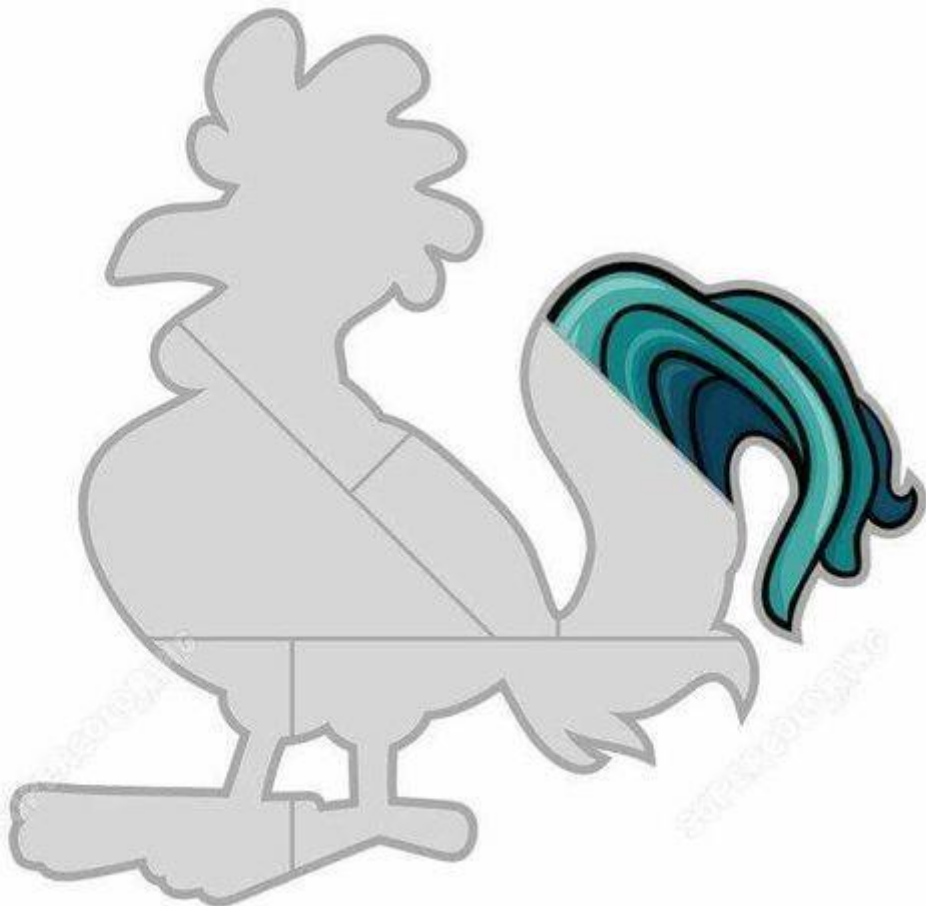
Podlewają posadzone rośliny.

22. Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 70–71.

• Rysowanie po śladach. • Kolorowanie rysunków.

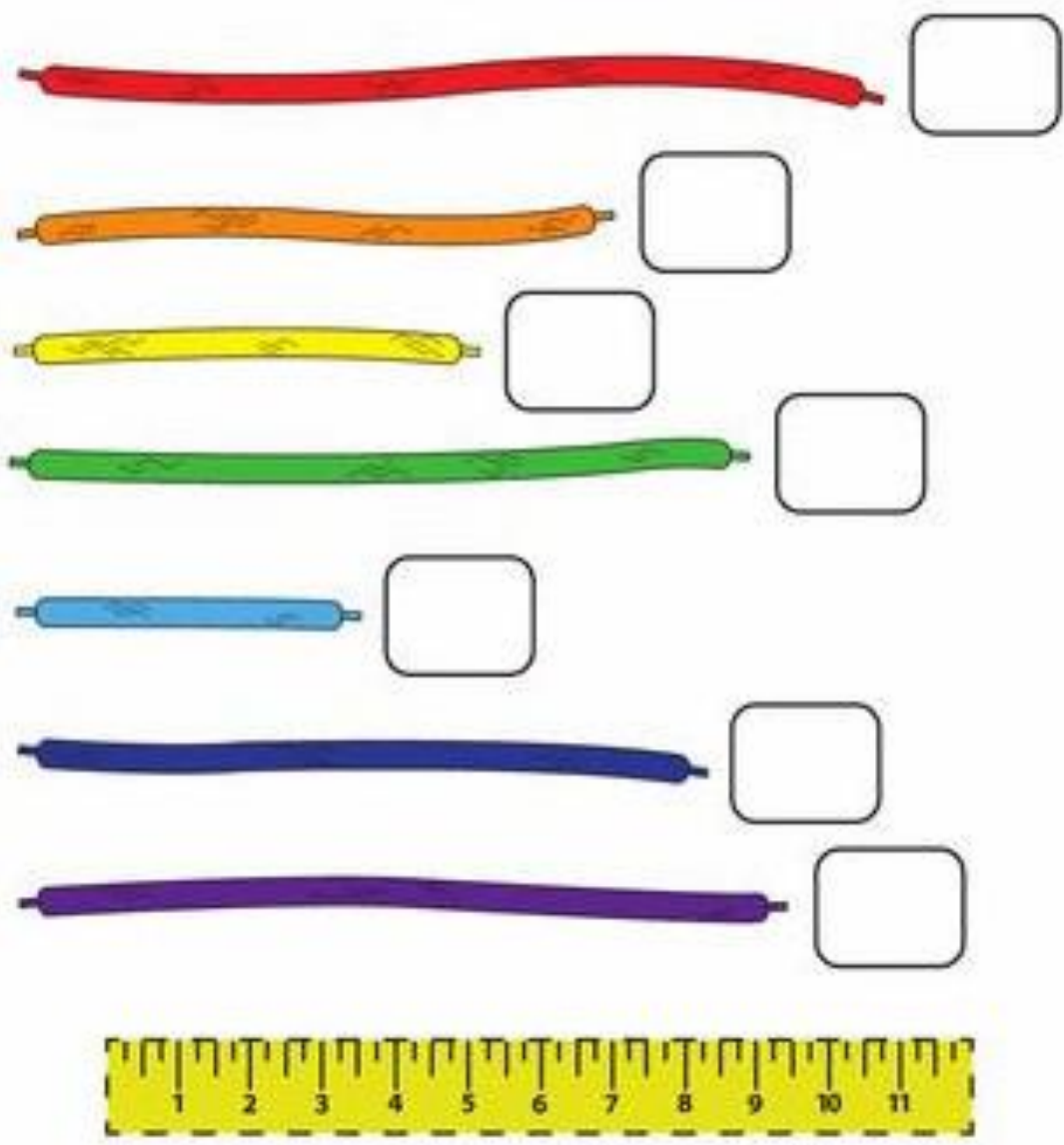

PO CO HODUJEMY?

 bydło	dla mleka	 masło twaróg ser jogurt
	dla mięsa	 befsztyk hamburger kielbasa parówki pieczeń
	dla skóry	 pasek torba buty rękawiczki
 świnie	dla mięsa	 schab boczek szynka kielbasa kotlet
	dla skóry	 pasek buty rękawiczki teczka kurtka
	dla szczeciny	 pędzle szczotki
 owce	dla mleka	 bryndza oscypek
	dla wełny	 włóczka sweter skarpety szalik czapka
	dla mięsa	 stek kebab szaszyk
	dla skóry	 kozuch rękawice obuwie
 kozy	dla mleka	 sery kosmetyki
	dla wełny	 moher kaszmir

Zaznacz kropkami sznurki od najkrótszego do najdłuższego.

Rysuj po kropkach i pokoloruj kredki od największej do najmniejszej kolorami: czerwony, niebieski, żółty, zielony, pomarańczowy.

